

In het *Bosbouw* tijdschrift van maart/april van dit jaar verscheen een interview met Walter Kooy, secretaris van de Raad voor het Landelijk Gebied. Daarin maakte Walter opmerkingen die bij mij bedenkingen oproepen. Vandaar een open brief.

Beste Walter,

Vele jaren mochten we goede contacten hebben, jij als beleidsambtenaar van LNV, ik toen als directeur van SBH. Ik bewonderde je tactische manoeuvres en de verve waarmee jij, jurist, je inleefde in de problemen van de verschillende partijen in het bosdebat. Daarom heb ik me verbaasd over uitlatingen in je recente interview in het *Bosbouw* tijdschrift (nr. 2).

Ik realiseer me zeer wel dat je als secretaris van de bovengenoemde Raad een veel breder terrein moet bestrijken dan alleen het bos. Maar dat lijkt me geen reden om botweg, onberedeneerd, te stellen: "De tijd voor een sectorale benadering van het bos is nu echt voorbij", met daarbij het verwijt dat de vakorganisaties en -tijdschriften in de bosbouw dat te langzaam beseffen. Of zouden die misschien een beter inzicht hebben? Je voegt daar dan nog een forse uitsmijter aan toe: "De samenleving had bos en natuur al lang op één hoop gegooid;

Een verkeerde kijk

aan het eind komen ook de vakorganisaties mee".

In de eerste plaats: Uiteraard is bos een deel van de natuur, dat zal geen zinnig mens ontkennen. Maar het bos dient méér belangen, maatschappelijke belangen, en daardoor is bos meer dan alleen natuur, is bosbeheer meer dan alleen natuurbeheer, en is bosbeleid meer dan alleen natuurbeleid. En dat vraagt wel degelijk ook een sectorale benadering. Want gebeurt dat niet, dan wordt het bosbeleid geheel ingepakt in het politiek veel sterkere natuurbeleid, dan komt het bos tekort, en dan komen bepaalde maatschappelijke belangen bij dat bos in het gedrang. Wél mag je stellen dat hiervoor door vakorganisaties eerder en meer aandacht had moeten worden gevraagd.

Ten tweede: Je hebt het, instemmend, over een mening van de samenleving, namelijk het gooien van bos en versta op één hoop. Maar wat versta je onder "de" samenleving? Die is een bont conglomeraat van uiteenlopende overtuigingen, meningen en belangen. Natuurlijk, een regering zal geïnformeerd moeten zijn over wat bij de mensen leeft en zal daar, voorzover mogelijk, rekening mee moeten houden. Maar die regering, in de gaten gehouden door het parlement, heeft ook en vooral haar eigen verantwoordelijkheid bij de vaststelling van haar koers, van haar beleid, als uitkomst van een eigen afwegingsproces. Daarvoor zit ze er. Ook voor het bos. "De" mening van "de" samenleving bestaat niet, wél de mening van de grootste en de hardst roepende. Maar of je als overheid altijd daarnaar moet luisteren?

Dan doe je in het interview nóg

zo'n merkwaardige uitspraak. Ik citeer: "Hout is politiek-bestuurlijk absoluut geen item meer, want het is over de hele wereld makkelijk verkrijgbaar". Uiteraard, als men bossen blijft kappen zonder rekening te houden met de duurzaamheid van omvang, kwaliteit en productiviteit van het bosareaal, kun je in de wereld nog heel lang volop hout kopen. Maar dat is desastreus voor de lange termijn en mag dus nooit het geval zijn. Toch zijn er volop signalen dat er in de tropen, in Noord-Amerika, in Rusland iets of wellicht veel verkeerd loopt met de houtkap, ten koste van de omvang van het bosareaal en van de duurzaamheid van de houtproductie in het blijvende bosareaal. Als er nu al teveel wordt gekapt – en vooral de natuur- en milieuorganisaties worden niet moe daarop te wijzen – is er dan in feite al niet sprake van een actueel of dreigend houttekort?

En als je dan desondanks in een land als het onze de houtproductie als doelstelling van het bosbeleid loslaat, en dat heeft onze regering in de laatste jaren gedaan, ben je dan niet helemaal verkeerd bezig? Dat leidt tot een structureel lagere houtproductie. Dus gaat ons land, nog meer dan nu al gebeurt, profiteren van de houtoogst elders in de wereld, waarbij niet wordt geschroomd dan ook nog eens het houtproductiebeleid aldaar te veroordelen. Nogal vreemd, vind je ook niet?

Overigens, waardering voor veel andere opmerkingen in je interview. Maar het bovenstaande moest ik wel even kwijt! Walter, het ga je goed!

Herman van der Meiden